

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina 7-ji 1952 m. liepos mėn. 16 d., trečiadienis Kaina
metai Nr. 54 (618) 15 kp

Užtikrinti partijos ir vyriausybės nutarimo įvykdymą

Neseniai paskelbtas Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP(b) CK nutarimas dėl pasėlių priežiūros, dėl pasiruošimo ir įvykdymo derliaus nuėmimo, grūdų bei kitų žemės ūkio produktų paruošų 1952 metais yra dar vienas partijos ir vyriausybės nuolatinio rūpinimosi Lietuvos TSR kolūkiečių gerove įrodymas. Rajono žemdirbiai su dideliu pritarmu ir politiniu pakilimu apsvartė šį nutarimą.

Vykdam partijos ir vyriausybės iškeltus uždavinius, o taip pat įsipareigojimus, duotus laiške draugui Stalinui, eilė rajono žemės ūkio artelių pavyzdinčiai ruošiasi derliaus nuėmimui, sparčiai vykdo šienapiūtės ir pašarų silosavimo darbus, gerai prižiūri techninių kultūrų pasėlius. Baigiama šienapiūtė „Upelio“, „Adomynės“, „Vėžionių“, „Gedimino pilies“, „Lukonių“ ir kt. kolūkiuose. Šie kolūkiai nušienavo ir pašarinių žolių pasėlius, pasigamino nemažus kiekius vitamino šieno ir raugintų pašarų, remontuoja turimas kertamąsias jāvapiūves ir kuliamašias mašinas. Šių kolūkių valdybos kovoja už duoto žodžio draugui Stalinui išpildymą, pirma laiko atšiskaityti su valstybe grūdų privalomaisiais pristatymais. Atremontuoti sandėliai, jaujos ir grūdų valomosios mašinos, derliaus nuėmimo laikotarpiui sudaryti darbo planai brigadoms, įtraukiant visus kolūkiečius.

Vis dėlto eilė kolūkių valdybų nerodo iniciatyvos šių svarbių uždavinių įvykdymui. „Mūsų rytojaus“, Mičiurino vardo, „Sakalo“, M. Melnikaitės vardo, „Naujo kelio“, „Bugailiškių“ kolūkiai nepasižymi stropumu ir gero darbo organizacija užtikrinant tvirtą pašarų bazę, ruošiantis

Pirmaujanti brigada

Kupiškio MTS mechanizatorių tarpe geriausių rezultatų laukų darbuose atsiekė VIII-ji traktorinė brigada, vadovaujama F. Uberavičiaus. Šioje brigadoje dirbęs trakto-

derliaus nuėmimui ir paruošų plano išpildymui. Rajono žemės ūkio specialistai ir MTS darbuotojai privalo atkreipti rimtą dėmesį į atsiliekančius kolūkius. Reikalinga pašalinti esamus trūkumus ir padėti kolūkių valdyboms susidoroti su iškilusiais svarbiais uždaviniais.

Šiuo metu rimčiausias uždavinys yra derliaus nuėmimas trumpiausiais terminais ir be nuostolių, šieno ir grūdų paruošų valstybinio plano besąlyginis įvykdymas nustatytais terminais. Veiksmingą pagalbą šiame darbe privalo suteikti rajono kolūkiams Kupiškio ir Skapiškio MTS. Keturi rajono kolūkiai neturi savo kertamųjų mašinų. Kulėjas turi tik 9 kolūkiai. Javų piūtės ir kulinimo metu MTS pagalba kolūkiams privalo būti skubi ir garantuota. Kolūkių laukuose MTS galinga technika privalo dirbti be priekaištų.

Tačiau šiandien negalima teigiamai įvertinti abiejų MTS pasiruošimo derliaus nuėmimo laikotarpiui. Kupiškio MTS kertamosios jāvapiūvės ir kuliamosios išmėtytos po kolūkius nuo praėjusių metų vasaros sezono. Vadovybė nežino, kokio remonto reikalingos sudėtingos mašinos ir neturi reikiamo kiekio atsarginių dalių. Darbui tinkamos tik kelios mašinos, o kitų remontas paliktas saviėgai. Panaši padėtis yra ir Skapiškio MTS. Už derliaus nuėmimą didelė atsakomybė priklauso MTS vadovams pagal sutarčių įsipareigojimus.

Bolševikiškai organizuotas socialistinis lenktyniavimas, platus masinis-politinis darbas ir tvirtas vadovavimas partinių bei tarybinių organizacijų užtikrins kolūkiams ir MTS tinkamą pasiruošimą derliaus nuėmimui ir jo atlikimą.

Alf. Žiukas

TSR SAJUNGOS MINISTRŲ TARYBOJE Dėl Volgos—Dono laivybos kanalo atidarymo

TSRS Ministrų Taryba apsvartė Volgos—Dono laivybos kanalo statytojų raportą ir Vyriausybės komisijos su komisijos pirmininku drg. K. M. Sokolovu priešakyje išvadą apie Volgos—Dono laivybos kanalo įrenginių priėmimą ir nustatė, kad Vyriausybės užduotis pastatyti ir įvesti į eksploataciją Volgos—Dono laivybos kanalą, Cimlianskos hidroelektrinę ir įrenginius pirmajai eilei — 100 tūkstančių hektarų sausringųjų žemių Rostovo srityje — drėkinti įvykdyta nustatytu laiku.

Per 1949 — 1952 metus pastatyta:

a) Volgos—Dono laivybos kanalas, 101 kilometro ilgio, su 13 laivybos šliuzų, 3 siurblių stotimis, 13 užtvankų ir pylimų, 7 vandens nuleidimo įrengimais, 2 avarinėmis — remontinėmis užtvankomis, 8 tiltais, keltais, sustojimo punktais, prieplaukomis ir 100 kilometrų ilgio automobiliniu keliu palei kanalą;

b) Cimlianskos hidromazgas, kurį sudaro 12,75 kilometro ilgio žemės užtvanka, 495,5 metro ilgio betoninė vandens nuleidžiamoji užtvanka, hidroelektrinė, 2 laivybos šliuzai, 4,9 kilometro ilgio laivybos kanalas tarp šliuzų, priekinis uostas, priekinis irigacinis įrenginys, o taip pat geležinkelio ir plento perėjimai per užtvanką;

c) Dono magistralinis drėkinimo kanalas nuo priekinio įrenginio vandeniu paimti Cimlianskos hidromazgo užtvankoje iki Dono žemupio skirstomojo kanalo priekinio įrenginio, 27 kilometrų ilgio, Dono žemupio skirstomasis kanalas, 72,9 kilometro ilgio, Azovo skirstomasis kanalas, 92,2 kilometro ilgio;

d) naujos geležinkelio linijos nuo Stalingrado geležinkelio Morozovskos stoties iki Cimlianskos hidromazgo ir nuo Cimlianskos hidromazgo iki Stalingrado geležinkelio Kuberlės stoties, 174 kilometrų bendro ilgio.

Nurodytuose įrenginiuose atlikta: žemės darbų (kasimo ir supylimo) 152,1 milijono kubinių metrų, gelžbetonio ir betono darbų — 2,96 milijono kubinių metrų, darbų tvirtinant žemės įrenginių atslaites 2,9 milijono kvadratinų metrų plote, suklota akmeninių banketų, filtrų ir drenažų 1,6 milijono kubinių metrų, įkalta metalinio špunto 16 tūkstančių tonų ir sumontuota 44,4 tūkstančių tonų metalo konstrukcijų ir mechanizmų.

Volgos—Dono laivybos kanalas ir Cimlianskos hidromazgas pastatyti naudojant galingas ir labai našias tėvyninės gamybos mašinas bei mechanizmus.

Statybos procese išspręsta eilė svarbių mokslo ir technikos problemų hidrotechnikos srityje: stambių hidrotechnikos įrenginių statyba sudėtingomis geologinėmis sąlygomis, spartusis žemės užtvankos suplovimas, platus podirvio vandens lygio žeminimo naudojimas ir kt.

Statyboje išaugo nauji kvalifikuoti darbininkų kadrai — ekskavatorininkai, skreperininkai, hidromechanizatoriai, kranininkai, montuotojai, betonuotojai, armatūrininkai, o taip pat inžinieriai ir technikai, kurie užtikrino aukštą darbo našumą.

Elektrinių ministerijos, Sunkiųjų mašinų gamybos ministerijos, Elektros pramonės ministerijos, Mašinų ir prietaisų gamybos ministerijos, Statybos ir kelių mašinų gamybos ministerijos, Transporto mašinų gamybos ministerijos, Sunkiosios industrijos įmonių statybos ministerijos, Susisiekimo ministerijos, Mašinų gamybos įmonių statybos ministerijos ir kitų ministerijų gamyklos ir montavimo organizacijos atliko didelius darbus gaminant ir montuojant metalo konstrukcijas, mechanizmus ir įrengimus.

Volgos—Dono laivybos kanalo statybos darbų, pradėtų sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) Centro Komiteto nutarimais, užbaigimas užtikrino Baltosios, Baltijos ir Kaspijos jūrų sujungimą su Azovo ir Juodąja jūromis į vieningą vandens transporto sistemą ir įgalino 1952 metais imtis masinių krovinių — anglies, miško medžiagos, cemento, naftos, grūdų — pervežimų šioje sistemoje.

TSRS Ministrų Taryba taip pat pažymėjo, kad pastatymas Cimlianskos hidromazgo su itin stambiomis vandens saugyklomis ir hidroelektrinėmis, o taip pat Dono magistralinio kanalo priekinio ruožo, Dono žemupio ir Azovo skirstomųjų kanalų, užtikrina 1952 metais pirmosios eilės — 100 tūkstančių hektarų sausringųjų žemių Rostovo srityje drėkinimą ir užtikrina ateityje nustatytais terminais drėkinimą dar 650 tūkstančių ir apvandeninimą dviejų milijonų hektarų žemių sausringuose ir pusdykuminiuose Rostovo bei Stalingrado sričių rajonuose Dono upės vandens resursų ir pigios elektros energijos išnaudojimo pagrindu.

TSR Sąjungos Ministrų Taryba n u t a r ė:

1. Atidaryti Volgos—Dono laivybos kanalą sekmadienį, š. m. liepos 27 d., užtikrinus nuo tos dienos reguliarių keleivinių ir krovinių laivų eismą, o taip pat pradėti eksploatuoti Cimlianskos hidroelektrinę ir drėkinimo įrenginių pirmąją eilę.

Atidaryti Volgos—Dono laivybos kanalą TSRS Ministrų Taryba įgaliojo Upių laivyno ministrą, upių laivyno generolą-direktorių drg. Z. A. Šaškovą.

2. Įpareigoti Upių laivyno ministeriją užtikrinti reguliarių keleivinių laivų eismą linijomis Maskva—Rostovas ir Stalingradas — Kalačas, organizuoti priemiestinį susisiekimą Stalingrado, Rostovo, Cimlianskos ir Kalačo uostų rajonuose, o taip pat užtikrinti 1952 metais tranzitinių krovinių ir keleivių pervežimą pagal patvirtintą planą.

3. Užtikrinti Cimlianskos hidroelektrinės elektros energijos naudojimą sutinkamai su anksčiau priimtais Vyriausybės nutarimais drėkinamosios žemdirbystės ir pramonės reikmėms, o taip pat elektriniam arimui bei daug darbo reikalaujančių procesų gyvulininkystėje ir kitose kolūkių bei tarybinių ūkių gamybos šakose kompleksiniam mechanizavimui.

4. Suteikti Volgos—Dono laivybos kanalui sutinkamai su TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku V. I. Lenino vardą ir vadinti jį — „V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybos kanalas“.

1952 m. liepos 10 d.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo

Į S A K A S

Dėl V. I. Lenino vardo suteikimo Volgos—Dono laivybos kanalui

Sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos ir VKP(b) CK pasiūlymu suteikti Volgos—Dono laivybos kanalui V. I. Lenino vardą

ir vadinti jį — „V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybos kanalas“.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas N. ŠVERNIKAS
TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius A. GORKINAS

Maskva, Kremlius, 1952 m. liepos 10 d.

PARTIJOS GYVENIMAS

Ideologinis darbas—dėmesio centre

Nemažą darbą auklėjant darbo žmones komunistine dvasia, kovojant su kapitalizmo liekanomis žmonių sąmonėje nuveikė pirminė partinė organizacija prie Dvariškių apylinkės tarybos.

Neseniai įvykusiame ataskaitiniame rinkiminiame partinės organizacijos susirinkime pranešimą padarė partinės organizacijos sekretorius drg. E. Talutienė. Pranešėja nurodė, kad nuolatinio bolševikų partijos rūpesčio ir vadovavimo dėka nuolat kyla politinis sąmoningumas kolūkinio kaimo darbo žmonių tarpe, jie tampa vis sąmoningesniais komunistinės visuomenės kūrėjais. Todėl prieš kaimo vietovių partines organizacijas iškyla nepaprastai svarbus uždavinys gerinti ideologinį darbą, kovoti už naujus laimėjimus komunistiniai auklėjant dirbančiuosius.

Pranešėja ir kalbėję komunistai nurodė, kad ataskaitiniu laikotarpiu buvo perskaityta dirbantiesiems daugiau kaip 20 paskaitų komunistinio auklėjimo klausimais. Į paskaitinį darbą buvo įtraukta vietos inteligentija, dauguma komunistų. Neblogai dirbo agitatorių kolektyvas.

Naudotis kontrolės teisėmis

Įvykusiame „Pirmūno“ žemės ūkio artelės pirminės partinės organizacijos ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime pranešimą padarė partinės organizacijos sekretorius drg. L. Davidavičius.

Susirinkime kalbėję komunistai griežtai kritikavo partinės organizacijos sekretorių, kad šis neužtikrino, jog kolūkio partinė organizacija pilnai galėtų naudotis kontrolės teisėmis kolūkio gamyboje.

Griežtos kritikos susilaukė kolūkio pirmininkas komunistas M. Jupatovas. Komunistas M. Dargužis kalbėjo, kad M. Jupatovas stengiasi dirbti atitrūkęs nuo partinės organizacijos, trukdo kolūkio valdybos ir partinės organizacijos bendradarbiavimą. M. Jupatovas retai dalyvauja partiniuose susirinkimuose, nereguliariai sumoka nario mokesį. Dėl jo politinio trumparegiškumo anti-kolūkinis elementas Maldūnas buvo pasiūstas į gyvulininkystės darbuotojų kursą.

Komunistas J. Masilionis teisingai kritikavo partinės organizacijos sekretorių L. Davidavičių, kad partinė organizacija iki šiol nesugebėjo užtikrinti pilnos kontrolės

Kartu tenka pasakyti, kad ataskaitiniame rinkiminiame susirinkime mažai buvo kalbama, kaip partinė organizacija kovoja už ideologinio darbo gerinimą, skaitomų paskaitų ir pranešimų aukštesnį lygį.

Komunistai B. Paukštienė, J. Ramonas ir kt. griežtai kritikavo Subačiaus valstybinio malūno direktorių V. Lopatą, kuris paskutiniu laiku nevykdė partinių įpareigojimų, nusišalinė nuo paskaitinio darbo, dažnai užsiiminėja pašaliniais reikalais. Tačiau partinės organizacijos sekretorius E. Talutienė nesistengė šio partinės drausmės laužytojo sudrausti.

Kalbėję komunistai P. Saronas, D. Zaborskas kritikavo partinių organizacijų vadovus, kad nesisteningai duodami VKP(b) nariams ir kandidatams partiniai įpareigojimai, per silpnai kontroliuojamas jų vykdymas.

Ataskaitiniame rinkiminiame partinės organizacijos susirinkime paaiškėjo, kad partinė organizacija atliko nemažą darbą auklėjant darbo žmones komunistine dvasia. Išliko ir rimti trūkumai. Numatytos priemonės šiems trūkumams pašalinti.

V. Kristauskas

teisės kolūkio gamyboje ir pilnai kontroliuoti kolūkio pirmininko ir valdybos darbą. To pasekoje kolūkio pirmininkas M. Jupatovas savivaliauja, ardo partinę drausmę ir pan.

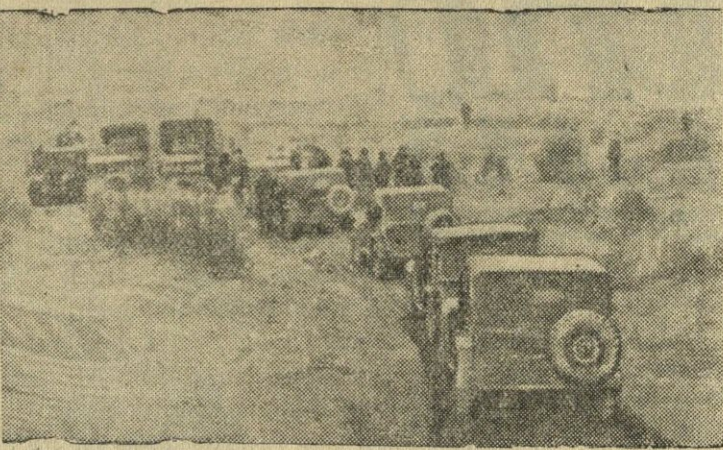
Apie tai, jog partinė organizacija silpnai kontroliuoja, kaip komunistai vykdo partinius įpareigojimus, kalbėjo komunistas J. Gutpetris. Jis nurodė, kad IV-je laukininkystės brigadoje už sėkmingą darbų atlikimą pritvirtintas J. Kurulis, VI-je H. Lakavičius. Tačiau šių komunistų atlikto darbo niekas nekontroliuoja, o jie partinius įpareigojimus blogai vykdo.

Toliau kalbėję komunistai S. Žilinskaitė, Pečiulienė nurodė, kad partinė organizacija silpnai vadovauja kolūkio komjaunimo organizacijai, kuri yra negausi ir silpnai atlieka darbą.

Per mažai buvo dirbama partijos eilių augimo klausimu. Per ataskaitinį laikotarpį į partiją nebuvo priimtas nė vienas kolūkietis.

Išrinktas partinės organizacijos sekretorius ir pavaduotojas. Numatytos priemonės darbui pagerinti.

M. Gričiūnas

VISUOMENINĖSE KOLŪKIŲ STATYBOSE

GAMINAMOS PLYTOS

Respublikinis kolūkiečių pasitarimas Kelmėje vietinių statybinių medžiagų gamybos klausimais, paraginęs visus respublikos kolūkiečius padidinti gamybos tempus, rado platų atgarsį „Laukų spartuolio“ kolūkyje. Kolūkiečiai—statybinių brigados nariai pasižadėjo padidinti plytų gamybą, išvystyti tarpusavyje socialistinį lenktyniavimą, pagerinti išleidžiamosios produkcijos kokybę. Kaip matyti iš darbų vykdymo grafiko, kolūkiečiai savo

pasižadėjamą garbingai vykdo. Darbe pirmaujanti drg. Paberalienės vadovaujama brigada kasdien viršija numatytas išdirbio normas. Gamybos procese iškilo eilė kolūkiečių—darbo pirmūnų, kaip drg. drg. Matulionis, Matuliauskas ir kt.

Lygiagrečiai su plytų gamyba vyksta paskutinieji pasiruošimo darbai plytų džiovinimui ir degimui. Tinkamai paruošta plytų džiovyklą, baigiama krosnies statyba.

G. Ravinskas

Statomi tvartai

Žinodami, kad sėkmingam visuomeninės gyvulininkystės vystymuisi didelę reikšmę turi erdvūs, reikiamais įrengimais aprūpinti tvartai, vadovaujami energingo ir sumanaus pirmininko C. Vnarausko, vykdo visuomeninių tvartų statybą. Į statybos vietą kiekvieną dieną atvyksta vežimai su žvyru, akmenimis ir kitomis statybinėmis medžiagomis.

Statybos brigada, vadovaujama brigadininko drg. Aleksiejaus, sparčiais tempais vykdo pamatų tiesimą. Darbe pirmauja kolūkiečiai J. Vanagas, K. Caplys ir kt.

Pastačius tvartą stambiesiems raguočiams, žymiai palengvės jų priežiūra, susidarys palankesnės sąlygos visuomeninės gyvulininkystės tolimesniam vystymuisi ir produktyvumo kėlimui.

P. Sakalas

Daugiau dėmesio statyboms

„Pirmūno“ kolūkio gyvulininkystės fermų pastatai yra išsklaidyti keliose brigadose, seni ir ankšti.

Šiais metais kolūkyje numatyta pastatyti tipinę karvidę 150 galvų ir nemažą arklidę. Statybai vykdyti sudaryta 19 žmonių brigada, kuri, anksti pavasarį pradėjusi vykdyti karvidės statybą, iki šiol galėjo nemažai nuveikti. Bet visuomeninių tvartų statybai kolūkio valdyba ir jos pirmininkas Jupatovas mažai kreipia dėmesio. Statybinės brigados nariai skiriami į kitus darbus. Iki šio laiko yra iškastos karvidės pamatams tik tranšėjos, o tolimesni statybos darbai nevyksta.

Buvo numatyta karvidės sienas statyti iš molio, tačiau dėl kolūkio valdybos bereikalingų abejonių nuo šios pigios statybos būdo norima atsisakyti.

Kolūkio valdyba privalo parodyti daugiau veiklumo visuomeninių statybų darbe.

K. Jolašiūnas

Pirmūnų patyrimą—visiems kolūkiečiams

Kaip išauginu paršelius

Dotnuvos rajono „Aušros“ kolūkis pasiekė didelius laimėjimus, vystydamas ir stiprindamas visas visuomeninio ūkio šakas. Ypač pajaminga šaka kolūkyje yra kiaulininkystė.

Praejusiais metais kolūkio kiaulių fermoje iš 42 motininių kiaulių buvo išauginti 707 paršeliai arba vidutiniškai po 16,8 paršelio iš kiekvienos motininės kiaulės. Realizavus nupenėtas kiaules ir išaugintą prieauglį, gauta 268,5 tūkstančio rublių, kas sudaro daugiau kaip 25 procentus bendrų kolūkio pajamų. Tai leido padidinti nedalomą žemės ūkio artelės fondą ir pinigų išmokėjimą už darbadienius.

Man pritvirtintos 9 motininės kiaulės paršiavosi 18 kartų. Iš jų išauginau 195

paršelius arba po 21,7 paršelio iš kiekvienos motininės kiaulės. Geriausios mano prižiūrimos kiaulės šiuos rodiklius žymiai viršijo. Pav., kiaulė Nr. 10 atvedė 33 paršelius, kiaulė Nr. 20 — 25 paršelius ir t. t.

Mano pasiekti rezultatai nėra vieninteliai mūsų kolūkyje. Kiaulių šėrikės A. Raščiausienė ir I. Krikščionienė pasiekė rezultatus, kurie nedaug atsilieka nuo mano rodiklių.

Dėka nuolatinio kolūkiečių ir valdybos rūpinimosi gyvulių geru šėrimu ir užlaikymu auga kiaulininkystės produktyvumas. Mūsų kolūkyje kuriama tvirta pašarinė bazė. Per šiuo metų žiemą visos mūsų fermos kiaulės buvo ap rūpintos koncentruotais pašarais, bulvėmis, pašariniais

runkeliais, dobilų pelais. Be to, kiaulėms šerti buvo užsi-losuota 75 tonos bulvių. Vasarą kiaulėms užtikrintas žalias pašaras: ganykla, dobilai, vikių-avižių mišinys, daržovių lapai ir dobilų atolas.

Siekdama gauti gerus, stiprius, sveikus paršelius, aš didelį dėmesį kreipiu į motininių kiaulių parengimą kėlimui, seku, kad jos visą laiką būtų vidutiniame kūno stovyje. Tą aš pasiekiu, šerdama kuilais ir motinines kiaules įvairiais maistingais pašarais ir papildomai šerdama juos mineraliniu pašaru.

Šerdama kiaules, skiriu paršingas, žindomas ir neparšingas. Neparšingos kiaulės netiek jautrios pašarams, tad joms duodu miežių-avižių-vikių mišinio miltų 1,5—2 kg, šutintų bulvių 4 kg ir dobilų pelų iki 1 kg per parą.

Kitaip šeriu paršingas motinines kiaules. Joms naudo-

Turkmėnijos T.S.R.
Nuolatinė kompleksinė mokslininkų brigada prie TSRS Mokslų akademijos teikia nepertraukiamą paramą Svarbiausiojo Turkmėnijos kanalo statybai. Brigada atlieka tyrinėjimo darbus visoje kanalo trasoje.
Nuotraukoje: ekspedicija prie Jarbekir - Kala pilies griuvėsių.
Nuotr. O. Kuzmino.
(TASS).

SKAITYTOJŲ LAISKAI

Kodėl taikstomasi su „brigadininku“ Jankevičium?

Sėkmingam kolūkiečių darbui „Skodinio“ kolūkyje nuolat trukdo I-sios laukininkystės brigados brigadininkas A. Jankevičius. Anksčiau jis užsiiminėjo spekuliacija, o dabar kolūkyje pažeidžia Žemės ūkio artelės įstatus, biurokратиškai reaguoja bet kokį požiūrį siekiant stiprinti kolūkių ūkiniai ir organizaciniai. Būdamas kolūkyje ir net vadovaudamas brigadai, jis dirba anksčiau jam priklausiusioje žemėje, naudojasi jos vaisiais. Jankevičius nuslėpė apsikėitimo tarp laukininkystės brigadų gyvuliais metu jam priklausiusį arkli, jį maitino grobstydamas kolūkio pašarą. Dabar šis arklys yra visiškai brigadininko nuosavybėje ir laikomas asmeniniame tvarte. Jankevičiaus „pavyzdžiu“ pasekė fermų vedėjas Paberalis, sąskaitininkas P. Jurgelionis,

P. Lukošius ir kt. Be to, minėtas „brigadininkas“ žaloja, net su šakėmis mušdamas, kolūkio arklius.

Jankevičius savavališkai atleidžia arba nepriima į darbą savo brigados narių, tukenkdamas kolūkiečių kovai už aukštą derlių. Įdomu, iš kurgi gavo tokią „teisę“ taip elgtis šis kolūkio priešas? Jankevičius „išmoko“ tvarkyti kolūkiečių darbdienius, o jo šeimoje atsirado ir tokių „specialistų“, kurie pasirašo kolūkio gamybinės sąskaitas už kolūkio pirmininką Karnecką, o pastarasis į tai numoja ranka.

Įdomu, kiek ilgai gali taikstytis kolūkio valdyba su tokiu „brigadininku“ Jankevičiaus elgesiu? Rimtas išvadas apie tai turi padaryti ir atitinkamos rajono įstaigos.

A. Jakaitis,
R. Bičius

Tenkinti dirbančiųjų poreikius

Kupiškio rajono pramonės kombinatui priklausančioje plytinėje dirbą dirbininkai neturi galimybės kiekvieną dieną atvykti į Kupiškį ir čia nusipirkti produktų. Nors cecho viršininkas Vanagas visa

tai prižadėjo dirbininkams sutvarkyti, tačiau pažadai liko neištesėti.

Pramkombinato vadovybė turi rimčiau žiūrėti į dirbininkų poreikius.

B. Graužinis

MŪŠŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Užmirštas sportas“

Tokiu pavadinimu žinutė tilpo „Stalino keliu“ Nr. 48 (612). Joje buvo nurodyta į tai, kad „Aušros“ kolūkyje visai nesirūpinama sporto reikalais, vietos klubo-skaityklos vedėjas J. Dundulis taip pat šioje darbo srityje nieko nenuveikė, lygiai kaip ir kolūkio valdyba.

Rajono kūno kultūros ir sporto komitetas praneša redakcijai, kad, patikrinus padėtį vietoje, faktai pasitvirtino. Siekiant padėties pagerinimo, klubo-skaityklos vedėjui J. Dunduliui duoti nurodymai dėl darbo su sportiniu jaunimu, varžybų organizavimo ir t. t.

ju miltų mišinį be vikių priemaišos, duodama po 2-2,5 kg per parą, be to, duodu šutintų bulvių po 4-5 kg ir dobilų pelų bei dobilų nuotrupų iki 1,5 kg per parą.

Žindomas motinines kiaules šeriu tais pašarais, kaip ir paršingas, tik pridėdama priedą:

koncentruotų pašarų po 200 gramų už kiekvieną žindomą paršelį ir kiaulės pieningumui pakelti pridedu 5-6 kg pašarinių runkelių.

„Aušros“ kolūkyje žindomi paršeliai prie kiaulės laikomi iki 45 dienų amžiaus, išskiriant veislei numatytą prieauglį, kuris išlaikomas prie kiaulės iki 60 dienų amžiaus. Gimusius paršelius atskiriu į dėžę, kad išvengus jų nugalimo. Paršelius prileidžiu prie motinos pirmomis dienomis kas valandą, o vėliau kas 2 valandas. Kiaulei apsiparšėvus, pirmąją savaitę budžiu

prie jos ištisą parą. Paršeliams sustiprėjus, jie paliekami prie motinos. Papildomą paršelių šėrimą pradedu nuo 10-tos dienos amžiaus, pratindama juos prie saldaus karvės pieno, kurio kiekį palaipsniui didinu iki 0,5 litro per parą. Saldus pienas paršeliams duodamas iki jų atjunkinimo, pakeičiant jį palaipsniui liesu pienu. Nugriebtas pienas pradedamas duoti nuo 30 dienų amžiaus. Koncentruotus pašarus pradedu naudoti gruzdintų miežių pavidalu nuo 7 dienos, o si-jotus avižinius miltus — nuo 10-os dienos amžiaus. Miltus maišau su saldžiu pienu. Paršelių aprūpinimui mineraliniais ir vitamininiais pašarais, molyje suželdinu miežius, duodama paršeliams želmenis kartu su moliu, o taip pat naudoju kaip mineralinį prišėrimą lapuočių medžių anglis. Papildomai

Moskvos sritis. Ukrainos TSR Poltavos srities Kemenskio rajono Molotovo vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai iššaukė į soclenktynes dėl mokslinių pasiekimų kolūkiuose — Krasnogorskio rajono žemės ūkio artelę „Luč“.

Nuotraukoje: žemės ūkio artelės „Luč“ kolūkiečiai rašo laišką Ukrainos kolūkiečiams apie pasiektus rezultatus.

Nuotr. I. Jegorovo.
TASS'o sp. klisė.

TRUMPAI

REMONTUOJAMOS MASIŠINOS derliaus nuėmimui „Aukštaičių“ kolūkyje. Kalvis Povilas Savickas jau paruošė darbui keletą kertamųjų.

J. Bitinas

PLATINA SPAUDA. Noriūnų septynmetės mokyklos mokytojai. Šiame darbe geriausių rezultatų atsiekė mokytoja Danutė Sarokaitė.

J. Jančytė

BAIGĖ KELIO TAISYMA. M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės I-sios laukininkystės brigados nariai. Stropiausiai dirbo kolūkiečiai A. Remeikis, P. Balys, Vl. Jurkštas ir V. Mažulytė.

A. Kelmūtis

DU KARTUS Į SAVAITE kino teatras aplanko Noriūnų pionierių stovyklą. Buvo demonstruoti filmai „Mes už taiką“, „Kreiseris „Varig“ ir kt.

E. Špokaitis

Daugiavaikių ir vienišų motinų globa

Rūpinimasis vaikais bei motinomis ir šeimos stiprinimu visada buvo vienas svarbiausių tarybų valdžios uždavinių. Apsaugodama motinos ir vaiko interesus, valstybė teikia nėsčioms moterims ir motinoms didelę materialinę pagalbą vaikams užlaikyti ir auklėti.

Turint tiksą padidinti materialinę pagalbą nėsčioms moterims, daugiavaikėms ir vienišoms motinoms ir stiprinti motinystės bei vaikystės apsaugą, duodamos pašalpos daugiavaikėms motinoms (turinčioms vyrą ir našlėms), pagimdžiusioms trečiąjį ir kiekvieną paskesnįjį vaiką, nustatytais dydžiais.

Valstybinės pašalpos daugiavaikėms motinoms, nepriklausomai nuo paskyrimo laiko, nuo 1948 m. sausio 1 d. mokamos šio dydžio:

p>motinoms, turinčioms du vaikus, pagimdžius trečiąjį vaiką, vienkartinė pašalpa — 200 rb; motinoms, turinčioms tris vaikus, pagimdžius ketvirtąjį, vienkartinė — 650 rb, kas mėnuo — 40 rb; motinoms, turinčioms keturis vaikus, pagimdžius penktąjį, vienkartinė — 850 rb, kas mėnuo — 60 rb; motinoms, turinčioms penkis vaikus, pagimdžius šeštąjį, vienkartinė — 1000 rb, kas mėnuo — 70 rb; motinoms, turinčioms šešis vaikus, pagimdžius septintąjį, vienkartinė — 1250 rb, kas mėnuo — 100 rb; motinoms, turinčioms septynis vaikus, pagimdžius aštuntąjį, vienkartinė — 1250 rb, kas mėnuo — 100 rb; motinoms, turinčioms aštuonis vaikus, pagimdžius devintąjį, vienkartinė — 1750 rb, kas mėnuo — 125 rb; motinoms, turinčioms dešimtis vaikus, pagimdžius dešimtąjį, vienkartinė — 1750 rb, kas mėnuo — 125 rb; motinoms, turinčioms dešimtis vaikų, pagimdžius kiekvieną paskesnįjį, vienkartinė — 2500 rb, kas mėnuo — 150 rb.

Mėnesinė pašalpa daugiavaikėms motinoms mokama,

pradedant antraisiais po vaiko gimimo metais, iki vaiko sukanka penki metai amžiaus. Vienišoms motinoms (nesančioms santuokoje) pašalpos mokamos šio dydžio: 50 rb per mėnesį už vieną vaiką, 75 rb — už du vaikus ir 100 rb — už 3 vaikus ir daugiau. Valstybinė pašalpa vienišoms motinoms mokama iki sukankant vaikams dvylika metų amžiaus.

Dirbininkams ir tarnautojams nėsčioms ir gimdymo atostogos padidintos nuo 63 kalendorinių dienų iki 77, nustatant atostogų ilgumą 35 kalendorines dienas prieš gimdymą ir 42 po gimdymo. Nenormalaus gimdymo ar dvynių gimdymo atveju po gimdymo suteikiamos 56 kalendorinės dienos atostogų.

Daugiavaikės motinos, pagimdžiusios ir išauginusios vaikus, apdovanojamos medaliais ir ordinais. Motinai, pagimdžiusios ir išauginusios dešimtis ir daugiau vaikų, suteikiamas „Motinos - didvyrės“ vardas ir TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo raštas.

Apdovanojant motinas ordinais ir medaliais, įskaitomi ir tie vaikai, kurie yra žuvę ar dingę Didžiojo Tėvynės karo metu.

Rajono ribose per 1951 metus daugiavaikėms ir vienišoms motinoms išmokėta didelė suma ir apdovanojama ordinais bei medaliais 241 motina. Daugiavaikė motina Ona Kavoliūnienė už 9 vaikus gavo vienkartinę pašalpą 1750 rublių, Liuda Andrijauskienė už 6 vaikus — 1000 rb; be to, joms išmokamos mėnesinės pašalpos. Vieniša motina J. Masilionytė už 3 vaikus gauna į mėnesį po 100 rb. Tik tarybinės santvarkos dėka motinystės globa yra nuolatinio dėmesio centre.

G. Stančikaitė

Valstybinių pašalpų daugiavaikėms ir vienišoms motinoms skyriaus vyr. buhalteris

Iš užsienio

LAISVĖ ANRI MARTENUI!

PARYŽIUS (TASS). Kaip prašė laikraštis „Jumanite“, nacionalinio susirinkimo deputatas komunistas Bese pateikė respublikos prezidento kanceliarijai rezoliucijas, kuriose reikalaujama paleisti iš kalėjimo Prancūzijos patriotą Anri Marteną. Rezoliucijas pasirašė 20 tūkstančių Pjui-Diu-Domio departamento gyventojų. Be to, jis pateikė taip pat reikalavimą paleisti Anri Marteną, kurį priėmė 40 municipalitetų, atstovaujančių 250 tūkstančių to pat departamento gyventojų. Į šių municipalitetų sudėtį įeina įvairių politinių partijų atstovai. (ELTA).

Padėtis Tunise

PARYŽIUS (TASS). Spaudos pranešimai liudija, kad padėtis Tunise tebelieka įtempta. Liepos 9 d. Tuniso patriotai organizavo sprogimą prie namų, kuriuose gyvena prancūzas — policijos posto Sfakse viršininkas majoras Gijomas.

Laikraštis „Jumanite“ pažymi, kad Tuniso darbo žmonės šiais veiksmais atsako į spaudimą, kurį Prancūzijos generalinis rezidentas Tunise de Otklokas daro, siekdamas įgyvendinti Pinėjaus vyriausybės sudarytą vadinamąjį „reformų“ projektą.

(ELTA).

Vengrijos Liaudies Respublikoje kiekvieną dieną didėja bibliotekų skaičius miestuose ir kaimuose. Neseniai Senchalomo kaime atidaryta tritūkstantinė liaudies biblioteka. Nuotraukoje: Rakocio vardo žemės apdirbimo kooperatyvo nariai naujoje bibliotekoje.

TASS'o sp. klišė.

Nauja Irako vyriausybė

BEIRUTAS (TASS). Kaip praneša Egipto spauda ir Kipro salos bei Damasko radijas, buvęs Irako ministro pirmininko pavaduotojas Nuri Saido vyriausybėje Mustafa Al-Omaris sudarė naują šios sudėties vyriausybę: ministras pirmininkas ir vidaus reikalų ministras — Mustafa Al-Omaris; užsienio reikalų ministras — Fadylis Džemalis; švietimo ministras — Abdalchas Damludžis, sveikatos apsaugos ministras — Abdurach-

manas Džauda; finansų ministras — Ibrahimas Šabanderis; ekonomikos ministras — Nadimas Pačačis; socialinių reikalų ministras — Madžidas Mustafa; teisingumo ministras — Džamalis Babanas; žemės ūkio ministras — Abdelis Džabaras Šaliabis; visuomeninių darbų ministras — Abdelis Medžidas Alauvis; gynybos ministras — Chusamedinas Džoma.

(ELTA).

AGRONOMO PATARIMAI

KAIP IŠAUGINTI DIDELĮ RAUDONŲJŲ DOBILŲ SĖKLOS DERLIŲ

Raudonieji dobilai yra plačiausiai sėjama pašarinė žolė. Mūsų krašte tai yra pagrindinė pašarų bazė vystant visuomeninę gyvulininkystę.

Norint gauti aukštą dobilų ir sėklos derlių, dobilieną tenka patrešti mineralinėmis trąšomis, į vieną ha duodant 100 kg superfosfato arba to-mamilčių. Trešti iš rudens arba anksti pavasarį. Taip pat duodama ir kalio trąšų 60—80 kg, išberiant anksti pavasarį arba rudenį.

Sėjant dobilus reikia ypatingą dėmesį atkreipti į sėklos švarumą. Todėl sėklai reikia palikti švarius, be piktžolių dobilus. Reikia žiūrėti, kad dobiluose nebūtų piktžolių, kurių sėklos svoris ir stambumas mažai skiriasi nuo dobilų, būtent: barkūno, siauralapių gysločių, smulkiosios rūkštyinės, rauktalapės, rūgštyinės, garstukų ir kitų. Esant dobilų plote minėtų piktžolių nedideliu skaičiumi, jas reikia išrauti arba dalgiu nukapoti žiedus. Labai piktžolėtų dobilų sėklai palikti negalima. Taip pat jokių būdu negalima palikti sėklai tų dobilų, kur pastebėta brantų.

Dvižoliai dobilai sėklai auginami iš antros žolės. Tuo laiku didesnis kiekis skraido vabzdžių, taip pat apsisaugojame nuo nuostolių dobilinio ilgasnapio. Vienažolių dobilų sėklai paliekame pirmąją žolę. Raudonųjų dobilų sėklos derlius pareina nuo oro sąlygų vabzdžiams skraidyti. Geriausia yra kaip palikti vidutiniai ir ne per daug trą-

šūs, neišgulę dobilai. Sėkliniai dobilai piaunami, kai 75—85 proc. galvučių būna pajuodavusių. Negalima laukti paskutiniųjų dobilų sėklų subrendimo, nes tada pirmosios išbyrės, o anksčiau subrendusios sėklos yra pačios geriausios.

Nupiautus dobilus tuojau pat galima sukrauti į žaiginius. Neturint žaiginių, surišti į pėdus ir sustatyti. Išskultų dobilų sėkla pervaloma fukteliais, dobilų valymo trileriais arba specialiomis mašinomis, kurios visas piktžoles gerai išskiria. Jei sėkla drėgna, ją reikia džiovinti.

Tenka pabrėžti, kad kas metai dobilų sėklos derliui atneša didelių nuostolių taip vadinamas dobilinis ilgasnapis. Prieš dobilų ilgasnapį kovos priemonės senkančios: prieš dobilų žydėjimą 5—8 dienom dobilus apdulkinti su preparatu DDT, į 1 ha išdulkinant 15—20 kg minėto dūsto. Jei po apdulkavimo pasitaiko lietus, dulkiniimą reikia pakartoti.

Be to, patartina apie dobilų sudėtus kūgius, žaiginius 20 metrų spinduliu apdulkinti dūstu. Taip pat anksti pavasarį, tik ką dobilams pradėdant kilti, atlikti dirvos apdulkiniimą, į 1 ha sunaudojant iki 20 kg minėto dūsto.

Nuolatos kovodami su dobiliniu ilgasnapiu, pakelsime raudonųjų dobilų sėklos derlių, sudarysime tvirtą pašarų bazę.

Julius Baubinas

KAPITALO ŠALYSE

Pavogtoji jaunystė

Amerikos imperializmas atneša milijonams JAV jaunuolių ir merginų vargą ir kančias. „Mes staiga pirmą kartą supratome, kad mums atėmė ateitį — mums atėmė teisę gyventi, mylėti, tikėti, — rašė septyniolikmetė moksleivė iš Šiaurės Karolinos valstijos. — Mūsų sistema — tai perdėm supuvusi sistema, kurios mes nekenčiame. Priešakyje tiršti ruošiamo karo debesys, gobšumas, neapykanta. Sunku būti jaunam, kai tavęs laukia tokia ateitis“.

Visoje šalyje skamba isteriški klyksmai generolų, kuriuos Uolstrito magnatai pasamdė jaunimo „vadovais“. Mokyklų ir koledžų kafedros panaudojamos vietoje tribūnų, iš kurių asmenys, aprenęti karininkų ir generolų mundurais, kviečia jaunimą į ka-

rą, žudynes ir prievartavimą. „Karai — tai kaip tik tai, kas reikalinga jaunimui. Nėra nieko blogiau, kaip būti užtikrintam laiminga, taikia ateitimi. Mes supūsime ant kelmo, jeigu nejausime sau pavojaus“.

Ir tai ne Hitlerio arba Mussolinio žodžiai: šie žodžiai priklauso vienam naujai iškeptų Amerikos jaunimo „vadų“ — mobilizacinės valdybos į armiją vadovui generolui Cherši.

Generolo Cherši žodžius pakartoja reakcinis žurnalas „United Steits njus end Uorld riport“. „Dauguma paauglių, — sakoma žurnale, — turinčių fizinius trūkumus, turi būti pašaukti į armiją“. Dargi tie, kurie turi tik vieną koją, turi būti pašaukti į armiją karinės tarnybos atlikimui.

Milijonai jaunų Amerikos žmonių velka pusalkanį gyvenimą. Ieškodami maisto, jie rausiasi paplavų duobėse ir šiukšlių dėžėse. Darbas „laimingųjų“, kuriems pasisekė jį gauti, apmokamas žymiai pigiau, negu toks pat darbas suaugusio žmogaus. Darbo jaunimo tarpe labai daug sergančių, bet tai nekelia vyriausybei jokio rūpesčio. Atvirkščiai, prezidentas Trumenas neseniai kvietė apriboti ligoninių statymą. O ligonis dargi vidutinio amerikiečio šeimoje beveik nepataisoma nelaimė. Devyniasdešimt milijonų JAV gyventojų, esant dabartinėms pragyvenimo kainoms, nepajėgia užmokėti už medicininį aptarnavimą.

Ne geresniame stovyje ir jaunimo išsimokslinimo reikalas. Ryšium su geležies ir plieno atleidimo sumažinimu taikios statybos reikalams,

daugelis mokyklų nebetinka naudojimuisi, o naujos nestatomos. „Niujork taims“ laikraščio apžvalgininko Faino pareiškimu viena iš kiekvienų penkių nuolat veikiančių mokyklų šalyje „yra arba netinkama naudojimuisi, arba sena“.

Didelis mokestis už mokslą aukštosiose mokslo įstaigose priverčia daugelį jaunuolių mesti mokslą ir eiti į gatvę ieškoti darbo. O čia jų laukia verbuotojai, kurie atvirai pareiškia, kad „įstojimas į armijos eiles — geriausia išeitis iš padėties“.

Žiaurus likimas persekioja negrų jaunimą. Baisus vargas verčia negrus jaunuolius dirbti patį sunkiausią darbą, už kurį gauna menkus skatikus. Jaunuolis negras neturi teisės mokyti kartu su baltuoju. Virginijos valstijos įstatyme pasakyta, kad jeigu į mokslo įstaigą, skirtą bal-

tiesiems, bus priimtas negras ir jeigu tai bus padaryta dargi pagal federalinio teismo sprendimą, minima mokslo įstaiga automatiškai nustoja gauti iš valstybės subsidiją. Štai ji, lygybė amerikoniškai!

Visoje šalyje neseniai praėjo mitingai su šūkiu „Laisvę Ruzveltui Uordui!“.

Daugelyje JAV miestų kuriami taikos gynimo komitetai. Jauni įvairių tikėjimų darbininkai ir valstiečiai, studentai ir moksleiviai vis dažniau išstoja prieš pragaistingą, antiliaudinę Trumeno vyriausybės politiką. Kiekvieną dieną į kongresą ateina daug laiškų, reikalaujančių nedelsiant sustabdyti karą Korėjoje ir sudaryti Taikos pakta tarp penkių didžiųjų valstybių.

A. Valuženičius
(iš „Smena“)

Redaktorius S. ZAUKA